

חולין ג

קושי 3: האי טמא דאיטמא במאי?

- אילימא דאיטמי במת, (במדבר י"ט) *כרה חרה* אמר רחמנא, חרב הרי הוא כחלל, אב הטומאה הוא, לטמייה לסכין ואזל סכין וטמייתה לבר: תירוץ 1: אלא דאיטמי בשרץ.
תירוץ 2: לעולם דאיטמי במת, וכגון שבדק קרומית של קנה ושחט בה; דתניא, **בכל שוחטים: בין בצור, בין בזכוכית, בין בקרומית של קנה.**

למה אחרים לא אמרו כמותם?	וכולן ששחטו ואחרים רואין אותן - שחיטתן כשרה	חוץ מחרש שוטה וקטן, שמא יקלקלו את שחיטתן	ושחיטתן כשרה	הכל שוחטין															
<ul style="list-style-type: none"> • להך לישנא דאמרת הכא עיקר, אדרבה, התם עיקר, דבקדשים קאי; • להך לישנא דאמרת התם עיקר, והכא איידי דתנא טמא בחולין תנא נמי טמא במוקדשין, טמא בחולין גופיה לא איצטריכא ליה, חולין שנעשו על טהרת קדש לאו כקדש דמו. 	טמא במוקדשים, דליתיה קמן דנשייליה	שמא ישהו, שמא ידרסו, ושמא יחלידו	טמא במוקדשים ואומר "ברי לי שלא נגעתי"	טמא בחולין שנעשו על טהרת הקודש	רבה בר עולא														
<table border="1"> <tr> <td>רב אשי לא אמר כתרוייהו קסבר: כותים גרי אריות הן</td> <td>רבא לא אמר כאביי - כי קושייה - אין השומר צריך להיות יושב ומשמר, אלא אף על פי שיוצא ונכנס - מותר!</td> <td rowspan="3">משום דקשיא להו וכולן</td> <td>יוצא ונכנס - אם הכותי אוכל כזית בעצמו</td> <td>כותי כשישראל עומד על גביו</td> <td>אביי</td> </tr> <tr> <td>רבא לא אמר כרבא - התם לא נגע, הכא נגע</td> <td>בא ומצאו ששחט - אם הכותי אוכל כזית בעצמו</td> <td>כותי כשישראל יוצא ונכנס</td> <td>רבא</td> </tr> <tr> <td>אביי לא אמר כרב אשי - לא סבירא ליה הא דרבא (דברי רב אשי מבוססים על דברי רבא בעניין הסכין)</td> <td>לא בדק סכיננו לפני, לא בדק סכיננו לאחר השחיטה והיה יפה</td> <td>ישראל מומר לאכול נבילות לתיאבון כשישראל בדק סכיננו לפני</td> <td>רב אשי</td> </tr> </table>	רב אשי לא אמר כתרוייהו קסבר: כותים גרי אריות הן		רבא לא אמר כאביי - כי קושייה - אין השומר צריך להיות יושב ומשמר, אלא אף על פי שיוצא ונכנס - מותר!	משום דקשיא להו וכולן	יוצא ונכנס - אם הכותי אוכל כזית בעצמו	כותי כשישראל עומד על גביו	אביי	רבא לא אמר כרבא - התם לא נגע, הכא נגע	בא ומצאו ששחט - אם הכותי אוכל כזית בעצמו	כותי כשישראל יוצא ונכנס	רבא	אביי לא אמר כרב אשי - לא סבירא ליה הא דרבא (דברי רב אשי מבוססים על דברי רבא בעניין הסכין)	לא בדק סכיננו לפני, לא בדק סכיננו לאחר השחיטה והיה יפה	ישראל מומר לאכול נבילות לתיאבון כשישראל בדק סכיננו לפני	רב אשי	קשיא	קשיא	קשיא	רבינא 1
רב אשי לא אמר כתרוייהו קסבר: כותים גרי אריות הן	רבא לא אמר כאביי - כי קושייה - אין השומר צריך להיות יושב ומשמר, אלא אף על פי שיוצא ונכנס - מותר!		משום דקשיא להו וכולן		יוצא ונכנס - אם הכותי אוכל כזית בעצמו	כותי כשישראל עומד על גביו	אביי												
רבא לא אמר כרבא - התם לא נגע, הכא נגע	בא ומצאו ששחט - אם הכותי אוכל כזית בעצמו				כותי כשישראל יוצא ונכנס	רבא													
אביי לא אמר כרב אשי - לא סבירא ליה הא דרבא (דברי רב אשי מבוססים על דברי רבא בעניין הסכין)	לא בדק סכיננו לפני, לא בדק סכיננו לאחר השחיטה והיה יפה			ישראל מומר לאכול נבילות לתיאבון כשישראל בדק סכיננו לפני	רב אשי														
רוב מצויין אצל שחיטה מומחין הן	שאין מומחין, דליתיה לקמן דליבדקה		אין יודעים בו אם הוא יודע הלכות שחיטה - בודקים לאחר השחיטה	מומחין אף על פי שאין מוחזקין - בדקו לפני השחיטה															
לעלופי לא חיישינן	שאין מוחזקין, דליתיה קמן דלישייליה		לא שחט לפנינו ב' וג' פעמים - ואמר "ברי לי שלא נתעלפתי"	מוחזקין אף על פי שאין מומחין - ששחט לפנינו ב' וג' פעמים ולא נתעלף		רבינא 2													

קושי של רבא על אביי : אמר רבא : ויוצא ונכנס לכתחלה לא? והתנן : **המניח עובד כוכבים בחנותו וישראל יוצא ונכנס - מותר!**
דחיית הקושי : התם מי קתני "מניח"? **המניח** קתני, דיעבד.
רבא מתקן את קושייתו על אביי : אלא מהכא : **אין השומר צריך להיות יושב ומשמר, אלא אף על פי שיוצא ונכנס - מותר!**

